

K o z e l .*)

Gospa Cvetičeva je v lepej hiši nekega mesta stanovala. Nekega jutra reče svojej dekli: „Micka, zdaj grem v cerkev. Kedar boš šla po vodó ali pa na vert po zelenjavo, vselej zapri vrata. To sem ti že večkrat rekla, pa mislim, da me boš tudi enkrat ubogala. Lehko bi se kdo v sobo privlekel in kako škodo napravil.“

Ko gospá odide, začne Micka sobo pospravljati, potem pa gré k studencu in res že zopet pustí vrata odperta. „Vsaj ni nikjer na celej cesti nobenega človeka,“ misli si in se posmehuje skerbljivosti svoje gospe. Micka tedaj odide k studencu in tam z neko drugo dekle kramljá, — med tem pá kozel do vrat pride, skoči čez stopnice, ter se v gospejno sobo privleče.

V sobi je viselo veliko zerkalo skorej do tal v lepem, zlatem okvirji. Kozel se vidi v zerkalu in misli, da je to kak drug kozel, pa mu se skakaje začne groziti z rogovi. Kozel v zerkalu se vé tudi tako naredí in naenkrat

štirinožni gost na prederznega kozla v zerkalu skoči, ter ga tako močno z rogovi sune, da se je zerkalo na tisoč koscev zdrobilo.

Micka s škafoin na glavi ravno do vrat pride, ko zasliši žvenkljanje razbitnega stekla v sobi. Ko vidi, kaj se je zgodilo, ne vé od strahú, kaj bi začela. V naglici zgrabi za šibo in udriha po revnem kozlu, da je bilo joj! — Toda zerkalo vendar ni bilo več celo.

Ko gospa iz cerkve domú pride in razbito zerkalo zagleda, zapodi precej neubogljivo dekle iz hiše ter

*) To povestico s podobo [vred smo] vzeli iz mične knjižice „Kristofa Šmida sto malih pripovedek,“ ki je ravnokar na svetlo prišla in se dobiva v založbi gosp. J. n. Giontini-ta v Ljubljani terdo vezana po 40 kr. s poštnino pa po 46 kr. Lepo vezana za darila veljá 50 kr., po pošti pa 56 kr. Za tako majhne krajcarje pa 100 pripovedek za otroke in to še s podobami, je pač upati, da bodo prijatelji slovenske mladine po tej knjižici prav pridno segli.

„Vred.“

jej ne dá nobenega krajcarja za njeno postrežbo. Odsihmal ni Micka v svojej novej službi nikoli več odpertih vrat pustila. [Pri njej se je tedaj vresničil pregovor, ki pravi:

„Lastna škoda ga zuči,
Komur dopovedat' ni.“

Modri škvorec.

Nekega zelo vročega poletnega dné so se posušili vsi studenci in potoki. Nikjer ni bilo kapljice vode. Ta velika nadloga obišče tudi škvorca. Žejen je bil, da je siromak že komaj dihal. V tej velikej zadregi najde sklenico v katerej je bilo nekaj vode. Hitro vtakne svoj kljun v sklenico, da bi se napil hladne vode; pa joj — skleničin vrat je preozek in škvorec ne more s kljunom do vode. Kaj mu je storiti? Sklenico je hotel prekljувati, pa steklo je preterdo. Zdaj hoče sklenico prekucniti, pa sklenica je pretežka in noče se mu udati. — Kaj stori tedaj revni škvorec? Znabiti mu vpađe pogúm in odide s potepenim kljunom? — Kaj še? Nekaj drugega si izmisli modra glavica škvorčeva. Pesek in drobne kamenčke nabira, ter je meče skozi ozki vrat v sklenico. Kmalu se je začela voda v sklenici vzdigovati više in više, kolikor več kamenčkov je padlo v sklenico. Naposled se pokaže voda pri skleničinem vratu in škvorec se je napije.

Otroci! ne dajte se sramotiti od revnega tiča škvorca. Tudi vi nikar ne odjenjajte, kedar se kake reči ne morete hitro in lahko naučiti, marveč bodite sterpljivi, pa bote izpeljali vse, kar se vam še tako težko in nemo-goče dozdeva.

Kdor hoče kaj prida imeti,
Težave je treba sterpeti.

Pritlikovci.

(Čertica za kratek čas; spisal A. Jurinec, mladeneč.)

Kaj pa so to za eni ljudjé? poprašal me bode morebiti kateri izmed mlajših bralcev „Verteca.“ Hočem vam je tedaj nekoliko za kratek čas popisati. Le odkašljajte se. Takó! Zdaj pa poslušajte!

Neusmiljeni rimski cesar Tiberij je imel tako majhnega pritlikovca, da se je lahko v klobuk skril. Nekega dné pogrešijo tega možička, iščejo ga po vsem cesarskem gradu kakor kako šivanko. Pa zastonj. Naposled ga najde neki strežaj v nekem kotu v vojaškej čeladi kakor polža v svojej hiši čepeti tako, da se ni prav nič iz nje videl.

Tudi angleški kralj Dragotin I. je imel nekega pritlikovca, kateremu je bilo „Jefferi-Hudson“ imé. Ta pritlikovec ni bil popolnoma 3 čevlje visok, pa je bil zelo pogumen. Nekega dné se je ta pogumni korenjak vpričo